

אחר בעתיד לטהר כבר שלישי בתרומה, שאין לו מקרא מן התורה שהוא טמא, אלא שאנו דורשין זאת מקל וחומר. והדור העתידי יפרוך את הקל וחומר כפי שיתבאר בגמרא.<sup>(2)</sup>

והלא רבי עקיבא, תלמידך, מביא לו מקרא מן התורה שהוא טמא, שנאמר "כל אשר בתוכו יטמא", ואפילו בחולין וכל שכן בתרומה!

בו ביום דרש רבי עקיבא גם בפרשת ערי הלויים, שנאמר בתורה שבני ישראל יתנו להם מנחלתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם. מקרא אחד אומר "ומדותם מחוץ לעיר את פאת קרמה אלפים באמה", וסוף הפסוק "זה יהיה להם מגרשי הערים". ואילו מקרא אחר אמר "ומגרשי הערים אשר נתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב".

אי אפשר לומר במדות המגרשים "אלף אמה" לפי שכבר נאמר "אלפים אמה".

ומאידך, אי אפשר לומר "אלפים אמה", לפי שכבר נאמר "אלף אמה".

הא כיצד יתקיימו שני המקראות הללו?

"אלף אמה" — יתנו להם כדי שישמש להם מגרש, מקום פנוי מבתיים ונטיעות, העשוי לנוי העיר, להיות לה לאור.

ו"אלפים אמה" לא נאמרו כדי לתתן ללויים, אלא לענין תחום השבת, לומר שמותר לצאת בשבת מהעיר רק עד מרחק אלפים אמה ולא יותר, שלדעת רבי עקיבא איסור תחומין הוא מן התורה.

רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: כך יתיישבו שני המקראות הללו:

"אלף אמה" — מגרש פנוי לגמרי. ואילו "אלפים אמה", האלף הנוספים, יהיו שדות וכרמים.<sup>(3)</sup> ואילו תחום שבת לא הוזכר בכתוב, ואינו אלא מדרבנן.

בו ביום דרש רבי עקיבא "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה", ויאמרו לאמר.

שאין תלמוד לומר "לאמר", שאינו דומה "לאמר" זה לשאר "לאמר" שבתורה, שמשמעו שהקב"ה אמר למשה כדי שיחזור ויאמר לישראל, אבל כאן אין לפרש כן.

ומה תלמוד לומר כאן "לאמר"?

מלמד שהיו ישראל עונין שירה אחריו של משה, על כל דבר ודבר. שמשא אמר "אשירה לה", והם עונים אחריו "אשירה לה", משה אמר "כי גאה גאה" והן עונין אחריו "אשירה לה", וכך בכל השירה היו עונין אחריו "אשירה לה", בקוראין את

רק בגזירות ותקנות, ולא בדרשות וילפותות. מהר"ן חיות.

3. רש"י. והרמב"ם סובר שנתנו ללויים בסך הכל שלשת אלפים אמה, אלף למגרש ואלפים לשדות וכרמים. ה"ל שמיטה ויובל פי"ג ה"ב.

2. מכאן ראייה לשיטת הרמב"ם ה"ל ממרים פ"ב ה"א, דבי"ד שדנו להורות באחת מהמדות שהתורה נדרשת בהן, ועמד בי"ד שלאחריהם ונראה להם לסתור, הרי זה דין כפי מה שנראה בעיניהם, ומה שאמרו אין בי"ד יכול לבטל בי"ד חבירו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין זה